

חַתֻּמַּת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֵׁת בְּהַר-בְּחוֹקוֹתַי י"ט אִייר ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשׁוֹן

היום בחמש לומדים מה קורה אם אדם נהיה כל כך עני שהוא מוכר את עצמו לעבד.

אסור להתנהג אליו כמו לעבד, ולגרם לו לעשות דברים מבזים כמו לנעל את הנעלים או לעבד בעבודות שלא באמת צריכים רק על מנת להעסיק אותו. יש להתייחס לעבד יהודי בדרך יפה כמו עובד גיל. צריך לודא שלילדים שלו יש אוכל לאכול. אם צריך משהו שיעבד בעבודת עבד, יש לקנות עבד לא יהודי.

כמו שקורה עם השדות והבתים, בשנת היובל העבדים העבריים יוצאים לחופשי. אם לא יהודי שחי בארץ ישראל רוכש לעצמו עבד יהודי, התורה מצוה לשלם לו על מנת שישלח אותו לחופשי. אין לחכות עד שנת היובל (אפילו שלא- יהודי שחי בארץ ישראל גם הוא צריך לשמור את היובל) מכיון שהעבד יכול ללמד ממנו להתנהג כמו לא- יהודי.

באשר קונים אותו חזרה יש לודא שלא עושים חלול ה' ומשלמים ללא- יהודי את המחיר המלא. היות והוא חשב שרוכש עבד עד לשנת היובל, יש לשלם לו חזרה על פי הזמן שנותר עד שנת היובל. אסור לראות לא יהודי מתנהג רע לעבד יהודי ולא לעשות משהו בענין. אבל אם אף אחד לא קונה אותו חזרה, הוא יוצא לחופשי בשנת היובל כפי שאמרנו. כיון שיהודים הם עבדים של ה' ולא עבדים לאחרים.

היום מתחילים את פרשת בחקותי (בארץ ישראל קוראים רק את פרשת בחקותי). התורה מזכירה שלא להשתחוות לפסל ולשמור שבת. ה' מבטיח שאם נלמד תורה ונקיים מצוות הוא יתן לעם ישראל ברכות רבות.

תְּהֵלִים / יוֹם י"ט לַחֲדָשׁ פְּרָקִים צ'- צ"ו

הפרק הראשון בתהלים של היום הוא פרק צ'. דוד המלך כתב פרקים רבים בעצמו, אולם הפרק הזה שונה. דוד המלך מצא את כל הפרק הזה כבר כתוב, והוא אומר שהפרק נכתב על ידי משה רבנו - תפלה למשה. לכן דוד החליט לצרף את הפרק הזה לספר התהלים.

פָּרָק זֶה מְדַבֵּר עַל כֵּךְ שְׁאֵדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֲנִי וְלֹא גָאוֹתוֹ. זֶה יְכוּל לְעֻזֹר לְאֵדָם לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.
בְּאֶחָד הַפְּסוּקִים נֹאמֵר: "תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּבָר וּתְאָמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם" - ה' אֵתָה גּוֹרֵם לְאֲנָשִׁים
לְהִרְגִישׁ כִּה קִטְנִים, עַד שֶׁהֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.

אִם נִהְפָּךְ אֶת אוֹתִיּוֹת הַמִּילָה תִּשָּׁב - לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, נִקְבֵּל אֶת הַמִּילָה שֶׁבַת. בֵּינּוֹן שֶׁשֶּׁבַת הִיא
הַזְדַּמְנוֹת מִיְחַדָּת לְכָל יְהוּדֵי לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה - לְהִתְקַרֵּב וְלִשׁוּב אֶל ה'.

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אֲמָרִים פָּרָק מ"ט (י"ט אייר שנה פשוטה)

כָּל מָה שֶׁלְמַדְנוּ עַד כֹּה מְסִיעַ לְהַבִּין אֶת הַשְּׁאֵלָה עַל הַתְּפִלָּה:

יְשֻׁנָּה הַלְכָה שֵׁישׁ לומר שְׁתֵּי בְרָכוֹת לְפָנֵי קְרִיאַת שְׁמַע, אוֹלָם כַּאֲשֶׁר מִתְבוֹנְנִים בְּמַלִּים, זֶה נִרְאֶה שְׁאִין
לָהֶם שׁוּם קֶשֶׁר לְקְרִיאַת שְׁמַע. הַבְּרָכוֹת לְפָנֵי כָּל הַמְצוּוֹת הָאֲחֵרוֹת עוֹסְקוֹת בְּמַצְוָה עֲצֻמָּה. לָמָּה, אִם כֵּן,
הַבְּרָכוֹת הָאֵלוֹ לֹא עוֹסְקוֹת בְּקְרִיאַת שְׁמַע?

הַאֲדַמּוּ"ר הַזֶּקֶן מְסַבֵּיר שֶׁבְּאֲמַת בְּרָכוֹת אֵלוֹ כֵּן קְשׁוּרוֹת! הֵן מְסִיעוֹת לְהִתְכוּנָה לְאֲמִירַת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.
כִּיצַד? שְׁמַע זֶהוּ הַזְמַן שֶׁבוֹ עוֹבְדִים עַל קִיּוֹם מְצוּוֹת אֶהְבַּת ה', כְּפִי שְׁאוּמְרִים בְּשְׁמַע: "וְאֶהְבַּת אֶת ה'
אֱלֹקֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֻדְךָ", שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא אָמור לְמִנוּעַ מֵאֶהְבַּת אֶת ה'.

הַבְּרָכוֹת לְפָנֵי קְרִיאַת שְׁמַע, מְסִיעוֹת לְהִרְגִישׁ זֹאת. הַבְּרָכָה הַרְאִישׁוֹנָה, בְּרַכַּת יוֹצֵר אוֹר, מְדַבֶּרֶת
אוֹדוֹת גְּדוּלוֹת ה' וְעֲצֻמַּתוֹ, וְאִיךְ כָּל הַמַּלְאָכִים נִחְשָׁבִים כְּלוּם לְעַמְתּוֹ, וְאִיךְ הֵם יְרֵאִים מִפָּנָיו. הֵם אוֹמְרִים
"קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ..."

הַכַּחַשׁ שֶׁל ה' מְסַתֵּר מִפָּנֵיהֶם (הַמִּילָה קְדוֹשׁ מְשֻׁמְעוֹתָה גַּם מִבְּדֵל - מְקַדְּשׁ..)

וְאִיפֹה אֲפָשֶׁר לְמַצּוֹא אֶת ה'? בְּבִנְיַיִשְׂרָאֵל, כַּאֲשֶׁר הֵם מְקִיְמִים מְצוּוֹת.

בְּבְרָכָה הַשְּׁנִיָּה "אֶהְבַּת עוֹלָם" מְדַבֵּר עַד כִּמָּה ה' אוֹהֵב אוֹתָנוּ, אֲפִילוֹ יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר כָּל הַמַּלְאָכִים. ה'
בְּרָא אֶת הָעוֹלָם עֲבוּרָנוּ, עִם יִשְׂרָאֵל. ה' אוֹהֵב אוֹתָנוּ "בְּאֶהְבַּת עוֹלָם" אֶהְבָּה שְׁנִמְשַׁכַּת לְנֶצַח. עוֹלָם
גַּם מְשֻׁמְעוֹתוֹ הָעוֹלָם שְׁלָנוּ, הַמְקוּם שֶׁה' צָרִיךְ צְמֻצוּמִים רַבִּים כְּדִי לְהִיּוֹת בּוֹ. ה' מוֹכֵן אֲפִילוֹ לְהַסְתִּיר
אֶת עֲצֻמוֹ וְלְהַצְטַמֵּצֵם בְּצְמֻצוּמִים רַבִּים, וְלֹא לְאֲפָשֶׁר לְאוֹר שְׁלוֹ לְהֵאִיר, בֵּינּוֹן שְׁרוּצָה לְלַמֵּד תּוֹרָה וּלְקַיֵּם
מְצוּוֹת. מְכַל הָעוֹלָם ה' בְּחַר בְּנוֹ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אִם הָאֶהְבָּה שֶׁל ה' אֵלֵינוּ הִיא כֹּה עֲזָה, הֵרִי בּוֹדָאֵי שֶׁכַּאֲשֶׁר
נִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע, נֶאֱהָב אוֹתוֹ מְאֹד.

בְּתִנְיָא מְחַר בְּעֻזְרַת ה' נִרְאֶה עוֹד עַל הַבְּרָכוֹת הָאֵלוֹ וְכִיצַד הֵן גּוֹרְמוֹת לְאֶהְבַּת ה' - הַמְצוּוֹת שֶׁל שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל.

הַיּוֹם יוֹם / י"ט אִיר

הַיּוֹם הִיא הַיּוֹם הַשְּׁלוֹשִׁים וְאַרְבָּעָה לְעֵמָר.

כַּאֲשֶׁר לּוֹמְדִים חֲסִידוֹת, לּוֹמְדִים עַל ה'. כַּאֲשֶׁר לּוֹמְדִים עַל ה' הַדְּבַר גּוֹרֵם לָנוּ לְהִרְגִישׁ מְאֹד קִטְנִים
מִכֵּיּוֹן שְׁאֵנוּ מְבִינִים עַד כִּמָּה קֶטָן אָדָם אֶחָד בִּיחַס לְכָל הַדְּבָרִים שֶׁה' בְּרָא וּבְמִיחַד בִּיחַס לָה' עֲצֻמוֹ. אֲבָל
אֵנוּ גַּם לּוֹמְדִים מְכַד עַד כִּמָּה גְּדוּלִים אֵנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת, מִכֵּיּוֹן שְׁלוֹמְדִים שֶׁה' נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְרָצָה
שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲתָנוּ יִהְיֶה קְרוֹב אֵלָיו.

זֶה בְּדִיוֹק כִּמוֹ שְׁרֵאִינוּ בְּתִנְיָא שֶׁל הַיּוֹם: הַמַּלְאָכִים רוֹאִים עַד כִּמָּה ה' קְדוֹשׁ וְאֵף אֶחָד לֹא יְכוּל לְעַמּוֹד
לְיָדוֹ, וְאֵז רוֹאִים אִיךְ ה' צְמֻצָם (הַקְּטִין) אֶת עֲצֻמוֹ כְּדִי לְהִרְאוֹת לְיְהוּדֵי עַד כִּמָּה הִיא אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְעַד
כִּמָּה גְּדוּל הִיא יְכוּל לְהִיּוֹת אִם יִשְׁמֹר אֶת מְצוּוֹת ה'.

ספר המצוות / מצוות עשה ע"ג

המצוה היומית, **מצוות עשה ע"ג** היא אותה מצוה כמו אתמול. לעתים יהודי עלול לעבר עברה חס ושלום. ומיד, הוא מצטער על כך. זו מצוה לומר בפה (להתודות), להתחרט על מה שעשה ולבקש מה' שיסלח לו.

רמב"ם / הלכות תשובה פרקים ד', ה', ו'

פרק ד' - הרמב"ם מונה כ-24 מצוות שמאד קשה לעשות עליהם תשובה. ישנם עברות שהן מאוד קשות, אם אדם עובר עליהן, ה' לא עוזר לו לעשות תשובה. למשל אם אדם גורם לאנשים אחרים לחטא, ה' לא עוזר לו לעשות תשובה. ישנם עברות שאדם חושב שאינן כל כך חמורות והוא אפילו לא מנסה לעשות עליהן תשובה.

פרק ה' - הרמב"ם מזכיר שתמיד יש לנו בחירה חופשית לעשות את הדבר הנכון שה' רוצה מאתנו או חס ושלום ההפך. אם טועים עלינו לעשות תשובה תכף ומיד. זוהי גם בחירתנו שאם רואים שלא עשינו מה שה' רוצה אנו יכולים לעשות תשובה מיד ולהתחיל לעשות את הדבר הנכון.

פרק ו' - לומדים שה' מעניש את האדם רק אם הוא לא עושה תשובה.

זרכי החסידות / מבצעים

הרבי פעם אמר למשפיע ביחידות:

אני ערב לכך שכל מי שעושה מבצעים כפי מיטב יכולתו, תהיה לו הצלחה אף פעמים ככה, אף פעמים יותר בעבודת ה' שלהם ובחנוף הילדים. הכוונה בכך היא שאם אתה מקדיש את הזמן ועושה מבצעים כראוי, אתה יכול ללמוד בשעה, משהו שלוקח בדרך כלל ללמד ב-1000 שעות. אם אתם עושים מבצעים כמיטב יכולתכם, תוכלו להצליח בחנוף בפעם הראשונה שתנסו ללמד דבר חדש (למשל אם רוצים ללמד ילדים לחלק האחד עם השני, או לא להתלונן על כל דבר) משהו שבדרך כלל היה לוקח לכם 1000 נסיונות עד להצלחה